

Eșuați în paradis

Camelia Ardelean

Am eșuat, în visul meu albastru,
În paradis, sub palmieri târzii
Și zări îndepărtate de-alabastru,
Cu țarmuri nisipoase și pustii.

Mă-mbrățișai uimit, ca pe-o minune
De dincolo de timp, de undeva,
Și, dezvelindu-ne de rațiune,
Ai fost subit al meu, am fost a ta.

Ne-am mângâiat, ca două emisfere,
Pe un Ecuator imaginar,
Ne-am înălțat, apoi, spre alte sfere,
Fără să ne oprim la vreun hotar.

M-am îngropat în ochii tăi ca mura,
Pierzându-mă în adâncimea lor.
Oriunde ne-ar conduce aventura,
Nu aş mai coborî de pe-al tău nor.

O jucăușă rază de lumină
M-alintă cu tandrețea ei pe păr,
Imaginea superbă, chiar divină,
N-a fost decât un vis, într-adevăr...